

Proslava sv. Roka na Bari

17.08.2020 20:54

Sveti Rok 2020.

Trebinja/Bara

PROSLAVA SV. ROKA NA BARI

Sutradan po Velikoj Gospo, koja je 2020. proslavljenja kao naslovica crkve i zaštitnica župe na Trebinji, nastavila se dvostruka svečanost u istoj župi. Prva je bila 60. obljetnica posvete Gospine crkve na Navijalima u Trebinji, sagradene 1938., a posvećene 16. kolovoza 1960.; a druga - 400. obljetnica posvete crkvice/pločare na Bari, koju je obavio trebinjsko-mrkanski biskup Krizostom Antić, 1620. godine.

Malo iz prošlosti. Na Trebinji, nedaleko od današnje crkve sv. Roka, nađen je grobni natpis koji svjedoči da je tu bio municipij Diluntum, a Salonitanski sabor 533. dodjeljuje „sarsenterskom biskupu bazilike u municipijima Delontino, Stantino, Neuense...“. Municipiji u rimsko doba bijahu „nerimska naselja pod rimskom vlašću“.

Defter iz 1585. spominje crkvu na Trebinji i veli: „opet nema popa“, jer je turski popisivač već spominjao neke koje nemaju svećenika. Turčinu je važan vlasnik koji plaća harač i druge poreze. Ta crkva, kako nije imala župnika, propadala je i propala do temelja.

Biskup Antić piše da je 1619. blagoslovio prvi kamen temeljac za „ponovnu izgradnju“ crkve Marijina Uznesenja na Trebinji (Farlati, *Illyricum Sacrum*, VI., str. 310). Ta je crkva imala dva pokrajnja oltara posvećena: Srcu Isusovu i sv. Roku. I često je pljačkana.

Župni upravitelj Trebinje, don Bernard Marijanović, pozvao je biskupa Ratka, apostolskog administratora, da predvodi Misno slavlje u povodu spomenutih crkvenih obljetnica. Biskup je u 11.00 sati najprije izgovorio molitvu u župnoj crkvi kao spomen na posvetu prije šest desetljeća, a onda se povorka vjernika, uz don Bernardove pjevne zazive Litanijske Svih Svetih, uputila iz crkve s križem na čelu, s kipom sv. Roka na Baru, desetak minuta hoda, gdje je sve bilo pripremljeno za Euharistijsko slavlje pred crkvom svećaricom. Više stotina vjernika, među kojima, brojna djeca, rasporedilo se po prostoru držeći se i potrebna razmaka i poželjne hladovine. U koncelebraciji su, osim župnika, sudjelovali don Nedjeljko Krešić, župnik iz Gradca; don Milenko Krešić, profesor iz Sarajeva; i don Antonio Krešić, ovogodišnji

mladomisnik. Misna su čitanja pročitale dvije djevojke, a Evanđelje novoređenik.

Biskup je u propovijedi govorio o krjeposnu i patničkom životu sv. Roka.

Prva postaja: **Montpellier**, grad u južnoj Francuskoj, u kojoj se rodio sv. Rok. Ali njegovi roditelji, Ivan i Liberija, grofovi, dugo su čekali i Boga molili da im daruje dijete. I domolili. Dijete je Božji dar. Roditelji daju meso i kosti, a Bog ulijeva besmrtnu dušu. Rodio se dječarac, 1295. godine. (Drugi pomicu njegov život između 1345. i 1379., jer je prvi njegov životopis napisan tek 1479.). Svu su brigu roditelji pokazali u vjerskom odgoju maloga Roka. Otac mu je umro kada su mu bile 3 godine, a majka kada je navršio 15 godina. On je osjetio poseban evandeoski poziv i svoje je bogato imanje rasprodao i velik dio utrška dao siromasima. Bog neće zaboraviti takva ljubitelja sirotana.

Druga postaja: **Aquapendente**. Roko je odlučio, kao životni zavjet, hodočasnički u Rim, pohoditi grobove apostolskih prvaka sv. Petra i sv. Pavla. Od Montpelliera do Rima 730 km. Pješačenje i odmaranje mjesecima. U nekim se mjestima zadržavao ne danima, nego tjednima. Tako u gradiću zvanom Aquapendente, 150 km prije Rima. U mjestu bila bolnica. U bolnici najviše kužnih bolesnika. Roko pomaže, lijeći: moli Božju milost i služi se i svojom medicinskom vještinom koju je učio i stekao u Montpellieru.

Treća postaja: **Rim**, u kojem ostaje oko tri godine. Posjećuje bazilike sv. Petra i sv. Pavla, koje su sagrađene na grobovima njihovih mučeničkih kostiju. Tu se Roko nadahnjuje apostolskom vjerom a duh napaja dobrim djelima u korist bližnjega. Isus je Petru rekao: Ti si Petar, stijena, stožina, a mi smo svi sijeno. Ako se odmakneš od stožine, vjetar te odnese, nema te.

Četvrta postaja: **Piacenza**. Vraćajući se iz Rima u Francusku, zadržao se u talijanskoj Piacenzi, gradu od Rima udaljenu više od 500 km. Tu je pomagao ljudima koji su bili zaraženi kugom. Konačno se i sam njome okužio. I istjeran iz grada da se sam lijeći po pećinama. Ti bližnjega kruhom, a on tebe kamenom! Ali Roko se ne lјuti, nego sve ponizno iz Božje ruke prima i zaufano trpi. Našao se u nekoj šumi. Životopisci navode da mu je dolazio čuko i donosio mu kruha. I lizao mu rane. Bog spremio čuku svomu Roku, kada su ljudi pokazali nezahvalnost prema Roku koji se nije žalio u pomaganju bolesnicima. Ali Bog dao da je Gottardo Pallastrelli slijedio svoga čuku i tako našao Roka. Uzeo ga i liječio. I izlječio.

Peta postaja: **Montpellier**. Došao kući, zarastao u bradu, smršavio i izobličio se do neprepoznatljivosti. Nitko ga ne pozdravlja i ne prima. Ljudi pomišljaju i pričaju da je špijun i bace ga u tamnicu, gdje je odležao pet godina. I umro, u svojoj 32. godini života, 1327.

Glas svetosti. Velika se rasprava vodila oko njegove kanonizacije. On se praktično dva stoljeća spominjao u sv. Misi, a nije bio službeno proglašen svecem. Čini se da ga je ekumenski koncil u Konstanzu u Njemačkoj (1414.-1418.) godine 1415. aklamacijom proglašio svetim. A službeno je i svečano odobrio njegovo štovanje papa Urban VIII., godine 1629. godine.

Mi mu se obraćamo kao patniku i hodočasniku; dobročinitelju i ozdravitelju, pa i u ovim modernim kužnim i zaraznim vremenima. Nitko se ne sjeća onih koji su ga izbacili iz svoga grada, niti onih koji su ga ubacili u zatvor.

Sveta je Misa na Bari tekla razgovijetno i glasno po zvučniku, a misne pjesme župnoga zbora zvučno i bez zvučnika.

Župnik je na kraju izrazio zahvalnost Bogu na njegovim darovima i svima koji su došli počastiti Blaženu Gospu i sv. Rok. Neka bude Bogu na slavu, a svima vjernima na duhovno dobro.

Nakon sv. Mise djeca su se okupila i slikala s biskupom, koji je pozdravio više vjernika među kojima

gradonačelnika općine Ravna Andriju Šimunovića, novinara Nove Tv Andriju Jaraka s Trebinje, Dragu Batinu, sestru pokojnoga don Petra Vuletića Šjora i druge.

A kada su okolni župnici završili pučke Mise u svojim župama, došli na čestitke na Trebinju: don Ivica Puljić, župnik iz Neuma i njegov kapelan don Domagoj Markić; don Anđelko Planinić iz Hutova i don Pero Pavlović s Rotimlje.

[Vrh stranice](#)